No. 127 — 1840.

BREDASCHE COURANT.

STAAT-, LETTERKUNDIG- EN WETENSCHAPPELIJK

NIEUWS-BLAD.

Dingsdag 20 October.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 16den October.

Geheel Parijs is vol verontwaardiging over een nieuwen aanslag tegen het leven des konings, doch die, even als de vorige, door de bewarende hand der Voorzienigheid weder mislukt is.

Het gebeurde heeft zich nagenoeg volgenderwijs toegedragen. Gisteren avond ten ruim half zes ure, op het oogenblik dat de koning met de koningin en Mme. *Adelaïde* in een rijtuig naar St. Cloud terugkeerden en, ter hoogte van den wachtpost op de kade der Tuilerien gekomen waren, werd door een persoon, die zich op weinig schreden afstands van dien post geplaatst had, een karabijnschot gelost op het rijtuig HHr. MM., zonder echter een der vorstelijke personen te treffen. De moordenaar had blijkbaar, even als *Alibaud*, dit punt gekozen, om van de gelegenheid partij te trekken dat de koning het rijtuigglas nederliet om den in het geweer gekomen post te groeten. Onmiddellijk na het schot werd de moordenaar door de toeschietende soldaten en stads-sergeanten gearresteerd, zonder dat hij veel moeite deed om te ontkomen, en in den wachtpost gebragt.

Kort daarop verscheen de prefest van policie en werd een voorloopig verhoor aangevangen. De moordenaar bekende zijne misdaad en zeide te heeten *Marius Darmès*, te Marseille geboren en sedert lang als vloerwrijver te Parijs werkzaam te zijn. Hij was in eene lange jas gekleed, waaronder hij zijne karabijn, zijnde een prachtwapen met fraai gewerkten kolf, had verborgen gehouden. Zijn ouderdom is 43 jaren. Bij onderzoek werden nog twee geladen pistolen en een dolk bij hem gevonden. De karabijn die tot boven aan en met verscheiden kogels en zwaren hagel geladen was geweest, was bij het schot gesprongen, waardoor de moordenaar zwaar aan de linker hand gekwetst werd. Het schot heeft overigens het rijtuig slechts ligt geraakt. Een der nationale garden van het eskorte te paard en een der lakeijen werden gekwetst, doch niet zwaar.

Darmès legde na zijne arrestatie eene overgroote opgewondenheid aan den dag. Op het oogenblik zijner arrestatie zou hij uitgeroepen hebben: « Verwenschte karabijn! ik had toch goed gemikt! maar u te zwaar geladen." Op de eerste aan hem gerigte vragen, zeide hij, dat hij een zamenzweerder was, een verdelger van tirannen. Op de vraag, wie hem tot de wandaad had aangezet, antwoordde hij dat hij geen gehuurde zamenzweerder was, maar de inspraak der natuur had gevolgd, dat hij Frankrijk van den grootsten dwingeland dien het ooit gehad, had willen verlossen! *Darmès* is klein van gestalte, heeft een zeer woest voorkomen. De wond aan zijne hand is zoo zwaar dat de laatste zal moeten geamputeerd worden. Ten ruim acht ure is hij naar de conciergerie overgebragt, waar zich toen nog in den avond de kanselier *Pasquier*, de hertog *de Cazes* en de procureur-generaal *Francq Carré* begeven hebben.

Het rijtuig, waarin de koning zich bevond, is na het schot naar St. Cloud voortgereden. Aldaar had nog des avonds een groote toevloed van aanzienlijke personen plaats, de ministers, vele pairs, afgevaardigden en leden van het korps diplomatiek, waaronder men den engelschen gezant, lord *Granville*, opmerkte, om den koning met zijne bijzondere bewaring geluk te wenschen.

Men verwachtte heden morgen in den *Moniteur* de ordonnantie te vinden, waarbij de pairs het regtsgeding van dezen aanslag opgedragen wordt, doch gezegd blad hield alleen de uitnoodiging aan de pairs om zich tegen morgen op het Luxemburg te vereenigen.

— De bladen wijden allen uit over den nieuwen aanslag. De *Constitutionnel* zegt onder anderen: «Het demagogisch fanatismus heeft nogmaals den arm van een dier stompe handlangers gewapend, op een oogenblik, waarin Frankrijk binnenlands zooveel behoefte aan eendragt en eensgezindheid heeft, om de gevaren van buiten het hoofd te bieden, op een oogenblik dat de kracht van het bewind alleen het heil des lands uitmaakt. De ellendeling die heden een schot op den koning loste, rigtte hetzelve, kan men zeggen, op Frankrijk zelf; wanneer zijn karabijnschot doel getroffen had, wie weet of het niet het eerste schot van de coalitie tegen Frankrijk geweest ware. Voor de zesde maal heeft de Voorzienigheid het leven des konings bewaard."

Het *Journal des Débats* vangt zijn artikel over den aanslag met deze woorden aan: «De vijanden van de orde en openbare rust moeten te vreden zijn! de radikale predikingen hebben hare vruchten gedragen! de partij van de opstand en der regeringloosheid telt haar vijfden koningsmoord."

Al de dagbladen betuigen voorts hunne verontwaardiging over dezen aanslag. De *National* alleen, de tolk der republikeinen, die anders zulk eene reeks van hoogklinkende woorden over heeft voor al wat hij verkeerdheden acht, maakt hieromtrent eene treurige uitzondering. Dit blad bepaalt zich tot het half spottende gezegde, dat de aanslag de fransche fondsen in het koffijhuis van Tortoni twee per cent heeft doen dalen.

— Omtrent de zaken van het Oosten, geeft de *Moniteur Parisien* heden de volgende berigten:

« Het gouvernement heeft heden depêches van Marseille ontvangen, die met de laatste paketboot der Middellandsche zee uit Alexandrie van den 26sten September ontvangen zijn. Hetzelve heeft nog niet ontvangen die van den 3den October, welke eergisteren te Toulon ontvangen zijn. Die van den 26sten behelzen geene nieuwe daadzaak; zij bevestigen hetgeen men wist, dat namelijk de Libanon rustig, *Mehemed*-Ali hersteld en volkomen bedaard en welberaden was. Men had geene tijdingen van *Ibrahim*-pacha; maar men wist dat hij zijne magt zamentrok, en dat zijn plan was, om het noordwaarts van Beijrut aangelegd turksch legerkamp te omsingelen.

«De verbonden vlooten hadden Seid en Kaiffa gekanonneerd. De insurgenten die zich naar het turksch legerkamp begeven hadden, bestonden volgens de in omloop zijnde tijdingen te Alexandrie, uit een klein getal boeren van Kesrouan; maar in het gebergte was het rustig en de Emir *Beschir* steeds getrouw aan den onderkoning.

«De Europesche handelaars waren ongerust over de verbittering der Muzelmannen, ten gevolge van de pogingen der christenen. Men zeide dat zij overal gezind waren, om ten voordeele van *Mehemed*-Ali op te staan. Men verwachtte ieder oogenblik belangrijke gebeurtenissen te vernemen. Zoodanig waren de tijdingen den 26sten September te Alexandrie in omloop. Morgen of overmorgen zal het gouvernement die van den 3den October kennen."

De dagbladen van Marseille van den 13den October behelzen nog bijzondere berigten uit Alexandrie van den 27sten September, waarin gezegd wordt, dat *Mehemed*-Ali bevel aan *Ibrahim* zou gezonden hebben, om den Taurus over te trekken, en bevolen had dat achttien linieschepen en acht fregatten zich gereed maakten, om de haven van Alexandrie te verlaten.

Ook de *Constitutionnel* spreekt van dit laatste, doch voegt er bij, dat de fransche consul tegenbevel had weten te bewerken. In deze omstandigheden ziet men met de uiterste belangstelling den inhoud der verwacht wordende depêches van den 30sten October te gemoet.

— Heden in den namiddag heeft zich hier het belangrijk berigt verbreid, hetwelk echter nog bevestiging schijnt te verdienen, dat de regering, door middel van den telegraaf, de gewigtige tijding ontvangen had, dat het de koningin-regentes en hare dochter de koningin *Isabelle II* gelukt was, om uit Valencia, waar die vorstinnen zoo goed als gevangen werden gehouden, te ontvlugten. Zij zouden met de fransche stoomboot *la Ramier* in den ochtend van den 16den in de fransche zeehaven Port Vendres aangekomen zijn. De ambassadeur van Frankrijk, de heer *Mathieu de la Redorte* bevond zich bij hare Majesteiten. De aandrang der Madridsche junta bij de koningin-regentes, om haar tot het in staat van beschuldiging stellen harer laatste ministers te dwingen, zou de vorstin tot dezen stap bewogen hebben.

— Ter beurze van heden (16 October) waren genoteerd: 5 pCt. 104,90; 3 pCt. 71½; Nap. 3. 98; Spaansche Actives 22½; Rom. 71.

(*Van den 17den.*) De *Moniteur* houdt heden de ordonnantie waarbij de kamer der pairs weder bijeengeroepen wordt om als hof van justitie kennis te nemen van den nieuwen aanslag tegen 's konings leven. In eene voorloopige bijeenkomst heden gehouden, waren 86 leden tegenwoordig, welk getal niet groot genoeg is om te beraadslagen, zoodat het hof zich tegen maandag aanstaande geadjourneerd heeft.

— De koning heeft gisteren St. Cloud niet verlaten. In den loop van den dag heeft hoogstdezelve nog de bezoeken en gelukwenschingen van een groot aantal aanzienlijke personen van allerlei standen ontvangen.

— Omtrent den moordenaar *Darmès* houden de bladen nog allerlei bijzonderheden. De *Moniteur parisien* onder anderen behelst het volgende:

» *Darmès* woonde in de straat rue Paradis-poissonnière, en oefende het beroep van vloerwrijver uit; vroeger is hij kok geweest. Hij hield gewoonlijk hoonende gesprekken over den koning en de koninklijke familie, en heeft tot vele staatkundige vereenigingen behoord.

» Bij het onderzoek in zijne woning gedaan, heeft men in beslag genomen vijf en twintig geschreven of gedrukte stukken, jagtkruid, kogels, staven, zundkapjes en twee koetsierspenningen.

» Heden zijn *Darmès* den duim en twee vingers van de linker hand afgezet, ten gevolge van de wond die zijne karabijn, hem bij het springen, heeft toegebragt.

» Het heden gedaan regterlijk onderzoek van het rijtuig, waarin de koning op het oogenblik van den aanslag gezeten was, heeft doen blijken, dat het door zes projectielen getroffen is. De helft van den loop der karabijn, die men gisteren niet had kunnen vinden, is gevonden in een der grachten van het plein de la Concorde; deze loop is zeer kort, dik en getrokken. Andere stukken zijn ver van daar gevonden, verscheidene op de borstwering van de kade; een kogelstuk is over de gracht van het plein nabij den wachtpost gegaan."

In een nader verhoor heeft *Darmès* verklaard, dat hij de overige bij hem gevondene wapenen ter zijner verdediging wilde gebruiken, doch door den schok van den slag en de verwonding dat voornemen niet heeft kunnen ten uitvoer brengen.

— De admiraal *Duperré* is gisteren te Parijs aangekomen. Men verzekert dat hij geroepen is tot het opperbevel der gezamenlijke fransche zeemagt in de Middellandsche zee, en dat de admiraal *Lalande* tot majoor of kwartiermeester-generaal der vloot benoemd is.

— In de ministeriele bladen leest men heden:

» De regtstreeks van Alexandrie te Toulon aangebragte depeches van den 8sten October gedagteekend zijn heden (gisteren) te Parijs ontvangen. Volgens die depeches gingen de engelsche schepen voort met de kleine steden der Syrische kust te beschieten en er Turken te ontschepen. Deze hadden Saida, Caiffa en zelfs Tripoli bezet. *Soliman*-pacha was meester van Beyrut gebleven en *Ibrahim* had eene sterke stelling bovenwaarts van het turksche legerkamp genomen. Te Alexandrie was den 3den October nog geene beslissende gebeurtenis bekend."

Hierna volgt een bijzonder berigt, voornamelijk ten betoog strekkende, dat de bondgenooten met de bezetting der kleine kustplaatsen weinig voordeel zullen behalen, dat *Ibrahim* verstandiglijk zijne legermagt op de hoogere meer binnenwaarts gelegen gedeelten van Syrie concentreerde, alwaar de bondgenooten niet zouden kunnen doordringen; dat het integendeel te voorzien was, dat zoodra de vereenigde vloot door het jaargetijde genoodzaakt werd de ruime zee te kiezen, ook de kustplaatsen weder in handen der Egyptenaren zouden vallen, en de bondgenooten zoo goed als niets zouden gewonnen hebben.

— Aangaande het gisteren verbreid gerucht dat de spaansche koningin-regentes uit Valencia geweken en te Porte-Vendres was aangeland, heeft men heden niets naders vernomen. In het *Journal des Débats* leest men alleen heden het volgende: » Wij weten niet of het gouvernement officiele tijdingen uit Valencia ontvangen heeft en of onze gezant tot eenig nut in Spanje strekt; wij weten evenmin hoeveel geloof er moet gehecht worden aan de tijding dat de koningin *Christina* te Porte Vendres zou ontschepen en de generaal *Catellane* het berigt daarvan ontvangen had; maar zeker schijnt het, dat de toestand der regentes nog bedenkelijker is dan men geloofd had. Men had het er voor gehouden, dat de generaal *Espartero*, alhoewel zijne ministers uit de partij van de junta kiezende, zich verzetten zou tegen elke aanranding van het regentschap der koningin. Menigvuldige brieven bevestigen ongelukkigerwijs het tegendeel, en het schijnt zeker, dat de hertog der overwinning geen vastheid genoeg gehad heeft om zich tegen de eischen der junta te verzetten."

— Ter beurze was heden de notering: 5 pCt. 104; 3 pCt. 70,15; Nap. f. 97,75; Sp. Ardoins 22½; Rom. L. 96.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 15den October.

Z. M. de koning heeft den legatieraad, vrijheer *von Arnim*, tot Hoogstdeszelfs buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister bij het belgische hof benoemd.

— Onderscheidene leden der koninklijke familie zijn gisteren alhier aangekomen, onder anderen, HH. KK. HH. Prins en Prinses *Albert* van Pruissen, met Hoogstderzelver beide kinderen.

— Uit St. Petersburg schrijft men van den 6den October: » De generaal-adjudant *Perowsky*, opperbevelhebber van Orenburg, bevindt zich voordurend in de residentie. Onze hangende geschillen met Chiwa schijnen eene vredelievende beslechting nabij. Men verzekert vrij stellig, dat daartoe een gezant van den Chan van Chiwa hierheen op weg is. Men wil verder, dat de in dat land gevangene Russen in vrijheid zullen worden gesteld, en reeds op weg zijn om naar hunne haardsteden terug te keeren."

— De *Augburgsche Zeitung* behelst berigten uit Triest van den 7den October, waarin onder anderen gezegd wordt, dat schoon de Egyptische troepen Beyrut reeds den 15den ontruimd hadden, de verbonden troepen waarschijnlijk uit vrees voor mijnen den 19den de stad nog niet hadden bezet. De omringende hoogten waren door Drusen bezet, die met geestdrift tegen de Egyptenaren waren opgestaan (Volgens de fransche berigten hebben de laatstgenoemde echter de stad daarna weder bezet). Den 18den had de admiraal *Stopford* een brief aan den Emir-*Beschir* gezonden, van den inhoud was echter niets bekend. — De gezamenlijke onder den engelschen vlootvoogd langs de syrische kust verspreidde scheepsmagt, bestond uit zes en dertig oorlogsvaartuigen. In het legerkamp bij Basruam bevonden zich, behalve 3000 man Turken, 800 britsche en 350 oostenrijksche zeesoldaten.

Dezelfde courant behelst berigten uit Livorno van den 3den October, waarin uit Maltha wordt gemeld, dat de engelsche regering in der ijl de vestingwerken aldaar, alsmede te Gibraltar en op Corfu deed verbeteren en versterken. Bijna dagelijks kwam op Maltha een engelsch vaartuig met krijgsmunitie aan, waarvan dan gewoonlijk een deel naar Corfu werd gezonden. Naar Syrie waren reeds meer dan 20,000 geweren afgezonden, en was de vloot aldaar in den laatsten tijd aanzienlijk versterkt. Deze buitengewone maatregelen maakten het hoogst onwaarschijnlijk dat zij alleen moesten strekken om *Mehemed*-Ali te beoorlogen. — In Syrie hadden – volgens deze berigten – pogingen van *Napier* om de bergvolken van Syrie in opstand te brengen, aanvankelijk weinig gevolg gehad, evenmin om *Soliman*-pacha en den pacha van Beyrut van de zaak van den onderkoning af te trekken.

ENGELAND.

LONDEN, den 17den October.

De Nederlandsche minister van Staat, baron *van der Capellen*, belast om de officiële kennisgeving van den afstand door Koning *Willem I* en de aanvaarding van het bewind over de Nederlanden door Z. M. den Koning *Willem II* aan H. Britsche M. over te brengen, is alhier aangekomen, heeft reeds een bezoek bij H. M. en Prins *Albert* afgelegd.

— Men verhaalt, dat er oneenigheid in het ministerie nopens de zoo gewigtige Oostersche kwestie is ontstaan.

— Onze bladen deelen thans ook eene tweede nota van den heer *Thiers* aan ons kabinet mede, van den 8 October gedagteekend.

De slot-zinsneden van dit stuk luiden aldus:

» Het vraagstuk nopens de grenzen, welke in Syrie zouden worden afgebakend, ten einde de bezittingen van den Sultan af te scheiden van die des Onderkonings van Egypte, zou met veiligheid kunnen worden overgelaten aan de kansen van den thans aangevangen krijg; *doch Frankrijk kan niet van zich zelven verkrijgen het bestaan van Mehemed*-Ali *als een Vorst, vassal des Turkschen Rijks op te geven. Welke grenzen later de* TWEE MOGENDHEDEN *door den oorlogskans mogen scheiden, derzelver beider voortdurend bestaan is noodzakelijk voor Europa, en Frankrijk kan de vernietiging van eene dier twee Mogendheden, welke ook, niet aannemen.*

» Zoo geneigd als Frankrijk thans is, om in elke billijke schikking te treden en daarna deel te nemen, welke tot grondslag zal hebben den dubbelen waarborg van het bestaan des Sultans en dat des Onderkonings van Egypte, zoo bepaalt hetzelve zich thans tot de verklaring zijnerzijds, DAT HET NIET KAN BEWILLIGEN IN DE UITVOERING VAN DE TE KONSTANTINOPEL UITGESPROKENE AFZETTING.

» Bovendien getuigen ons de onmiddellijk afgelegde verklaringen van verscheidene der mogendheden, die het traktaat van den 15 Julij geteekend hebben, dat wij in dit opzigt de uitdrukking: « Europa's evenwigt » in denzelfden zin als zij begrijpen, en *dat in dit opzigt derzelver inzigten niet met de onze in tegenspraak zijn.* Wij zouden dit verschil in die inzigten, 't welk wij nog niet inzien, betreuren, maar wij mogen op geenerlei wijs afwijken van deze wijs van beschouwing en handhaving van genoemd evenwigt.

» Frankrijk koesterde de hoop, dat Europa de beweegredenen zal op prijs stellen, waardoor het er toe gebragt is, om het tot dusverre door hetzelve in acht genomen stilzwijgen te bewaren. Men mag bouwen op deszelfs vredelievendheid, daar deze gezindheid het steeds heeft bezield, in weerwil van de handelingen, waarover het geloofd heeft zich te beklagen. Op deszelfs onbaatzuchtigheid mag men evenzeer steunen, want men kan Frankrijk, zelfs niet bij

mogelijkheid, verdenken, van naar eenige vergrooting van grondgebied in het Oosten te haken. Het wil de handhaving van Europa's evenwigt. Daartoe streven ook de groote Mogendheden, te zamen met hetzelve, en dit moet ook het doel van derzelver roem en eergierigheid zijn.»

De *Times* beschouwt dit stuk nog niet als geruststellend, en hoopt, dat de Fransche minister den storm mogt doen bedaren, dien hij mede heeft doen opkomen.

— Gisteren stonden de 3 percent gec. 87¼; Nederl. 2½ percent 50¾; dito 5 per cent 95½; Spanje 22 drie achste; Port. 21¾; Braz. 75.

BELGIE.

BRUSSEL, den 18den October.

Eergisteren heeft Z. Exc. de heer *Falck*, buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister van Z. M. den Koning der Nederlanden, aan den Koning de brieven overhandigd, waarbij hij in die hoedanigheid door Z. M. Koning *Willem II* benoemd wordt.

— Men leest heden in den ministeriëlen *Indépendant*:

« Een dagblad had voorbarig aangekondigd, dat er bevelen waren gegeven tot wapening der citadel van Namen. Wij vernemen thans, dat er eergisteren van het ministerie van oorlog bevelen zijn gegeven, om verdedigingsmaatregelen in al de vestingen van het Koningrijk te bewerkstelligen. Het is nog geene algeheele wapening, maar eene voorbereiding tot dien maatregel, indien dezelve noodzakelijk mogt worden.»

Ons gemeenlijk wel onderrigt *Handelsblad* voegt er bij, dat in denzelfden raad van ministers voorloopig, onder nadere goedkeuring der kamers, tot bestrijding der kosten, besloten is, om twee legerkampen, het eene te Beverloo, het andere te Castiau, op te rigten, ten einde, zoo als het zegt, tegenover Pruissen en Frankrijk onze onzijdigheid te kunnen handhaven.

Ook de bladen der provincien bevestigen heden, hetgeen omtrent de wapening der vestingen gezegd is. Aan de militaire autoriteiten van Namen, Dinant, Philippeville en Mariënburg is daartoe het bevel bekomen. Met den 20sten dezer is ook het reglement op de vestingdienst in die plaatsen weder in werking gekomen. — Het *Journal de Liège* meldt dat het bevel ontvangen is tot bewapening van het fort de la Chartreuse en van het kasteel.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 19den October.

Men verneemt dat Z. M. bij de dienstdoende schutterijen te Oosterhout benoemd en aangesteld heeft: Tot officier van gezondheid 3de kl. *P. J. B. van Horsigh*; tot 1ste luitenant, *J. C. van der Corput* en *G. Masman*; tot 2den luitenant *P. Bierwagen*.

— Naar men schrijft, is van wege Z. M., dezer dagen aan de departement van algemeen bestuur en collegiën aanbevolen, om bij het openvallen van posten, welker vervulling dringend zoude vereischt worden, en die dus niet, in 's rijks belang, zouden zijn op te heffen, in de eerste plaats te letten op de ambtenaren, die pensioenen of wachtgelden genieten, en voor eene wederbenoeming de noodige geschiktheid mogen bezitten; alsmede om er op te letten, dat geene vervallingen van ambten behooren plaats te hebben, dan op eene wijze, waardoor eene bezuiniging van uitgaven zoude kunnen worden verkregen.

— Z. M. heeft benoemd tot voorzitter van de eerste kamer der staten-generaal, voor de aanstaande zitting, den heer *A. van Gennep*.

— Men schrijft uit 's Gravenhage, dat Z. M. heeft benoemd de commissien, bedoeld bij art. 2 van Hoogstdeszelfs besluit, dd. 10 Oct. 1840. N. 4. (Staatsblad N. 67). Die commissien zouden bestaan:

Voor Zuid-Holland: uit den heer gouverneur der provincie, als voorzitter, en verder de heeren *C. C.* baron *van Boetzelaar van Dubbeldam*; jhr. *L. R. Gevaerts*; *M. A F. Hoffman*; mr. *J. W. Blanken*; mr. *C. B. Nederburgh*, en *W. Yzerman*.

Voor Noord-Holland: uit den heer gouverneur der provincie, als voorzitter, en verder de heeren, jhr. *H Backer*; *M. P. van Akerlaken*; mr. *D. J. van Lennep*; jhr. *J. P. Teding van Berkhout*; mr. *W. D. Cramer*, en mr. *F. van Bredenhoff de Vicq van Oosthuyzen*.

— Uit 's Gravenhage schrijft men: »Gisteren morgen heeft H. K. H. mevrouw de prinses *van Oranje* haren eersten kerkgang na hare bevalling gedaan in de Kloosterkerk, alwaar de weleerwaarde heer predikant *Timmers Verhoeven* God gedankt heeft voor de bewaring van het leven en de herstelling der dierbare vorstin. Deze godsdienstoefening werd bijgewoond door HH. MM. de Koning en Koningin, en HH. KK. HH. den prins *van Oranje* en prinses *Sophia*.

— Naar men verneemt, zal Zijne Majesteit zich woensdag nacht naar Amsterdam begeven, en donderdag aldaar groote audientie verleenen.

— Uit Berlyn heeft men het treurig berigt ontvangen, dat de prinses, waarvan H. K. H. mevrouw de prinses *Albert* van Pruissen den 27 Augustus ll. was bevallen: en die bij den Heiligen Doop den naam van *Elizabeth* ontvangen had, den 9den dezer, des morgens ten 4½ ure. op het kasteel Kamenz, in Silezië, overleden is.

— In den nacht van den 16den October is op zijn buitengoed bij Leiden, Jonkheer *Daniel François van Alphen*, in den ouderdom van ruim 66 jaren, overleden. Hij was de waardige zoon van den beroemden dichter en staatsman *Hironymus van Alphen*. Gedurende zijne vroegere loopbaan heeft hij in de Nederlandsche Overzeesche bezittingen, waar hij vele jaren was verbleven, aan het Vaderland gewigtige diensten bewezen. Sedert 1815 was hij onafgebroken lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal. Een even regtschapen als kundig vaderlander is met hem ten grave gedaald.

— De lijst der leden van de tweede kamer der Staten-Generaal, welke dit jaar aan de beraadslagingen deel zullen nemen, levert dit merkwaardig verschijnsel op, dat er van de 58 leden, waaruit de tweede kamer thans bestaat, *veertien* leden (daaronder de aanstaande opvolger van den nu overleden heer *van Alphen* begrepen) in de aanstaande bijeenkomst daarin zullen zitting nemen, die in de vorige sessie geen deel der vergadering uitmaakten; vooral in eene vergadering van slechts 58 leden is dit opmerkelijk. Nog vier plaatsen zijn onvervuld, ten gevolge der benoemingen van de heeren *van de Poll* tot gouverneur der provincie Utrecht, *van Wickevoort Crommelin* tot lid van de eerste kamer der Staten-Generaal, van den baron *van Sytzama* tot gouverneur der provincie Vriesland, en van het overlijden van den heer *van Alphen*.

— Men verneemt, dat de heer *L. van Weleveld*, ambtenaar bij den Hoogen Raad van Adel, aan Z. M. den Koning heeft aangeboden een kwartierstaat van vier en zestig kwartieren der Vorstelijke Voorouders van Z. K. H. den jonggeboren Erfprins *van Oranje*, verrijkt met al de wapens, zoo als die door de verschillende Vorsten en in verschillende tijdperken zijn gevoerd geworden. Deze staat is op perkament vervaardigd. De wapens zijn geteekend door den zoo kundigen wapenteekenaar bij den Raad van Adel, den heer *Zurcher*. Er zijn noch moeite, noch kosten gespaard tot verfraaijing en opluistering van dezen staat. Een ieder, die in de gelegenheid geweest is het stuk te zien, heeft er zijne tevredenheid over betuigd. Het strekt den vervaardiger tot eere en het zal in 's Konings paleis tot sieraad en tot eene aangenaame herinnering aan de geboorte van Hoogstdeszelfs eersten kleinzoon, strekken.

— Den 15 dezer heeft de nieuw benoemde gouverneur van Overijssel, graaf *J. D. van Rechteren*, zijne functien aanvaard; Maandag den 19den, zou de staatsraad in buitengewone dienst, baron *van Sytzama*, als gouverneur van Vriesland optreden.

— Den 15 dezer is van Harderwijk te water naar Hellevoetsluis vertrokken een detachement, strekt 52 onderofficieren en manschappen, om van daar met Zr. Ms. transportschip *Prins Willem Frederik Hendrik*, gekommandeerd wordende door den kapitein-luitenant ter zee *Huys*, naar Westindië te worden overgebragt.

— Te Leiden aanvaardde den 17den de hoogg. heer *F. Kaiser* het buitengewoon hoogleeraarambt in de faculteit der wis- en natuurkunde aan deze hoogeschool met het houden eener redevoering: *De novissimis Astronomiae incrementis*, d. i. *Over de jongste uitbreidingen der sterrekunde.*

— De Latijnsche school te Zutphen is, krachtens een mininistrieel besluit van den 13den December 1838, n°. 134, in een stedelijk gymnasium veranderd. Hetzelve is in twee afdeelingen gesplitst, van welke de eene uitsluitend bestemd is, voor het onderwijs in de oude talen, en die wetenschappen, wier kennis ter voorbereiding voor 't hooger onderwijs gevorderd wordt; de andere heeft ten doel, om jongelieden voor de militaire Akademie, het instituut te Medenblik, den handel, en iedere andere betrekking in de maatschappij, voor welke eene meer beschaafde opvoeding vereischt wordt, op te leiden.

— In den Berkummeresch, gemeente Zwollerkerspel, is dezer dagen door eenen landman bij het rooijen van aardappelen een stronk uitgestooten, waaraan zich niet minder dan twee en zeventig aardappelen bevonden; onder welke er dertig waren ter grootte van eene gesloten mans vuist, en de overigen naar evenredigheid iets kleiner.

HOE MEN HET INNERLIJKE DOOR HET UITERLIJKE BEOORDEELEN KAN.

Lezers, schrikt niet bij het lezen van dit opschrift; want ik wil geen physionomischen cursus houden; mijn plan is maar alleen om u eenige punten aan te toonen, waarvan de makers van karikaturen gewoonlijk partijtrekken b. v.:

OP STRAAT.

Iemand die in de toekomst denkt, ziet naar boven; - die over het verledene nadenkt, blikt naar den grond; - indien hij voor zich heen ziet, denkt hij over het tegenwoordige, - om niets denkt hij, als hij nu links dan regts ziet; - maar als hij gedurig achterom ziet, dan denkt hij buiten twijfel aan zijne schuldeischers.

De man die langzaam gaat, denkt na, of maakt over iets zijne berekening; die zich eene zaak voorneemt heeft eenen overhaasten tred; degeen die loopt streeft naar gewin, naar liefde of ijdele eer.

Eene eenvoudige, een weinig veronachtzaamde, doch zindelijke kleeding, een noch te langzame, noch te overhaaste gang, eene ongedwongene houding toonen den ernstigen en verstandigen man aan.

De man, die korte stappen doet, met zijne oogen rondgluurt, zijn neus in den wind steekt en de schouders in beweging brengt, is een praatachtig, twistziek mensch en een vitter.

Iemand die er keurig netjes uitziet, die nu zijn hoed glad strijkt, dan zijn broek met zijn zakdoek afslaat, en den pand van zijn rok met zijn mouw afveegt is een kleingeestig, ligtgeraakt en vinnig karakter.

Hij die een gouden keten, die edelgesteenten, ringen en snuisterijen draagt en deze voorwerpen in het oog doet vallen, is een rijk geworden boer, een goochelaar, een kwakzalver of een Italiaansche prins.

In het Groeten.

De ambtenaar, geleerde of de chef van een bureau, geheel in het zwart gekleed, met de eene hand in zijn vest, die eenigzins spoedig stapt, bij iederen tred den voet hoog opligt, en zijn hoed hoog afneemt als hij groet, is niet, zooals men gewoonlijk denkt, trotsch, maar over het algemeen een goed en best man, slechts een weinig in de hoogte.

De trotschaard is niet alleen de dwaas, die met een oogwenk of hoofdknik groet, maar ook hij die uwen groet met gemaaktheid beantwoordt.

De eenige gelegenheid welke eene onnoozele houding bij een verstandig man verschoont, is deze: Twee menschen ontmoeten elkander, zien elkander aan, en groeten dat er geen einde aan is. Bij iedere buiging komen zij een stap nader, en geven malkaer de hand, tot dat zij te gelijk zeggen: » Hoe gaat het?" en te gelijk antwoorden: » Vrij wel, en hoe is het met u?" daarna blijven zij met open mond staan.... Zij meenden elkander te kennen.

De ondergeschikte en de chef zullen, beiden verwaand zijnde, elkander niet groeten: zij schijnen elkanderen nimmer te zien.

Een eenvoudige hals zal u in een uur tienmaal ontmoeten, en ook tienmaal den hoed voor u afnemen.

Twee menschen die elkander niet achten, groeten zeer deftig, en zeer beleefd, indien zij malkander vreezen.

Twee medeminnaars, elkander ontmoetende, bijten zich op de lippen: - de schuldeischer groet verlegen, - de schuldenaar daarentegen los weg; - vrienden groeten slechts met de hand; verliefden slechts met blikken. Twee personen die kennis gemaakt hebben op eene vrolijke partij zeggen elkander lagchende goeden dag, maar heeft die kennismaking plaats gehad bij eene begravenis, dan nemen zij daarentegen, ware het zelfs op een gemaskerd bal, eene deftige houding aan.

Die een pruik draagt, groet zoo min mogelijk: het afnemen van den hoed veroorzaakt hem altijd eenige ongerustheid.

De Hoed.

De vorm en de wijze hoe de hoed gedragen wordt, maken de beschouwing van het hart en van den geest veel gemakkelijker.

Degeen die ze op één oor draagt, is een lafaard en een zwetser.

Die hem achterover draagt is een hals.

Hij die den hoed in de oogen gedrukt en van achter opgerigt heeft, is een spotter.

Hij die den hoed vierkant, diep op het hoofd zet, is norsch en knorrig van aard.

Iemand die altijd een netten en nieuwen hoed heeft, is geregeld en heeft een regelmatig karakter.

Hij die zijnen hoed onderweg in de hand houdt, is verwaand.

Een man die eenen puntigen hoed met breede randen, een breed lint, kortom een hoed draagt, zoo als er geen meer gedragen wordt, is een valsch vernuft, gemaakt en aanmatigend van karakter.

(*Het vervolg hierna*).

In een der nommers van het weekblad *le Semeur* van de maand September, leest men het volgend staaltje van de geldzucht der tegenwoordige parijsche schrijvers van naam. Het is een afgeluisterd gesprek tusschen een auteur en eenen uitgever, die om eene bijdrage van den grooten man verzocht, om met deszelfs hulp eene nieuwe door hem ondernomen letterkundige onderneming op te bouwen.

Ik schrijf nooit, Mijnheer, beneden den prijs per regel, dien ik bepaald heb. — Dat begrijp ik; als men zulk een naam heeft met zulke talenten, dan leent men zijne pen niet beneden den prijs; maar bedenk, als 't u belieft, dat mijn bladje nog in de geboorte is, en dat ik nog geene groote aanbiedingen kan doen, doch dat ik u later meer beloof, dan ik tegenwoordig kan betalen. — De schrijver stond op zijn stuk en de uitgever zweeg. — » Hieronder is begrepen" hernam spoedig de geletterde, dat, als ik van regels spreek, het regels van 25 *n* zijn." — Hierbij, merkt de verhaler aan, had ik moeite mij de termen der boekdrukkers te binnen te roepen, om dezen zin te begrijpen. *N* beteekent in de boekdrukkunst, het aantal letters dat op één regel gaat, dewijl het de middelsoort-letter is, die in dikte tusschen de *i* en *m* staat, welke de uitersten zijn. Een gewone regel houdt 45 à 50 *n*." Hierdoor wilde de schrijver den reeds bedongen prijs verdubbelen? — Het spreekt van zelf hernam hij, dat de halve regels die eenen zin eindigen, mij voor vol betaald worden. — Het is wel — Soms zou het kunnen gebeuren, dat ik aanhalingen moet doen, gij voelt dat het voor mij vervelender is, over te schrijven dan iets te stellen; het nazoeken van die aanhalingen is moeijelijk; gij zult het dus wel goed vinden om de aangehaalde regels even goed als de mijne te betalen. — De uitgever wist niet, wat hij zeggen zou; ik echter, in mijnen schuilhoek, herinnerde mij de melkvrouw die even goed de zuivere melk als de met water aangelengde verkoopt. Zonder aan zijn slagtoffer den tijd te geven om iets tegen te zeggen, hernam de schrijver: » Er is nog maar een punt, waarover wij moeten overeenkomen: het is mijne gewoonte om, na de treffendste denkbeelden mijner schriften, eenig wit te laten, om op de oplettendheid der lezers te trekken; het is billijk dit wit voor volle regels te rekenen, en mij te betalen naar het getal regels, welke deze plaats zou hebben kunnen beslaan. » De uitgever bleef zwijgen en ik kan niet verzekeren, of dit laatste voorstel even als de anderen werd aangenomen, want de twee sprekers, die eenigen tijd in mijne nabijheid waren blijven stil staan, zetteden nu hunne wandeling voort, en in eene andere laan bekrachtigden of verbroken zij hunne vreemde overeenkomst.

Ter AMSTERDAMSCHE EFFECTEN-SOCIETEIT werden gisteren (18 *October*) omgezet: Ned. 2½ pCt. 48⅛, 48, 47⅞, ¾; Kansbill. 20½; 0. I. Leening 5 pCt. 89½, 90; Handelm. 155½, 155, 154½; Ardoins 18, 17¾.

*** Onze geliefde Vader en Behuwdvader de Wel-Ed. Gestr. Heer I. H. KEYL, in leven 1e Luit. der Infanterie, overleed heden na een langdurig lijden, in den ouderdom van ruim 49 jaren, waarvan bij deze aan Vrienden en Bekenden wordt kennis gegeven.

Breda,
19 October 1840.

C. M. I. VOETEN,
Geboren KEYL,
C. W. VOETEN.

Op verzoek van den overledene zullen er geene uiterlijke teekenen van rouw worden gedragen.

*** Degenen, welke iets te vorderen hebben van, of schuldig zijn aan den Boedel van wijlen den Heer JAN HENDRIK VAN OVERSTRATEN, in leven Timmerman te *Bergen-op-Zoom*, gelieve daarvan met *gefrankeerde* Brieven opgave te doen uiterlijk *vóór den* 15. *November* 1840, ten Kantore van den Notaris ALDER, binnen dezelve stad.

*** BEKENDMAKING van den verkoop die bij geregtelijke mitwinning en toewijzing overeenkomstig de wet zal plaats hebben, ter teregtzitting van de Arrondissements-Regtbank, zittende te *Breda*, in het Paleis van Justitie aldaar, in de Katerstraat, Wijk D, No. 74, op Dingsdag den vier-en-twintigsten November, een duizend acht honderd en veertig, des voormiddags tien uren, van:

Een WIND-, KOREN- of GRAANMOLEN en ERVE, genaamd: *RUST NIET*, met alle deszelfs toebehoortens, zoo gaande als staande Werken, gestaan en gelegen te *Steenbergen*, Kanton *Bergen-op-Zoom*, Arrondissement *Breda*, Provincie *Noord-Braband*, kadastraal ingedeeld Sectie Q, No. 22, groot veertien Roeden, twintig Ellen,

met bijbehoorend

SCHUURTJE en ERVE, gestaan en gelegen als voor, kadastraal ingedeeld Sectie Q, No. 23, groot zes Roeden, negentig Ellen, — alsmede

WOONHUIZINGE en ERVE, gestaan en gelegen als voor, kadastraal ingedeeld Sectie Q, No. 24, groot tien Roeden, zestig Ellen, — en een almede bijbehoorende MOESTUIN, gelegen als voor, kadastraal ingedeeld Sectie Q, No. 25, groot zeven Roeden, veertig Ellen, alles in een koop,

en dat

Ter Rekwisitie van Zijne Excellentie den Heer Minister van Financien voor het Koningrijk der Nederlanden, wiens Bureaux gevestigd zijn te *'s Gravenhage*, ter vervolging van Zijne Excellentie den Heer Staatsraad Gouverneur der Provincie *Noord-Braband*, residerende te *'s Hertogenbosch*, als Arrestant, voor welke occupeerd CASPARUS BEKKERS, Procureur bij voorgemelde Regtbank, wonende te *Breda*, in de Ginnekestraat, Wijk B, No. 86, alwaar ook domicilium gekozen is,

ten lasten van

MARTINUS SCHRAUWEN, Korenmolenaar, wonende te *Steenbergen*, als gearresteerde.

De Procureur van den Executant,
BEKKERS.

*** Bij BROESE & COMP., te *Breda*, zijn te bekomen:

DE NEDERLANDSCHE WETBOEKEN,

MET VERWIJZING NAAR DE

NEDERLANDSCHE EN FRANSCHE WETBOEKEN,

BEVATTENDE DAARENBOVEN:

1°. De gewijzigde of nieuwe Grondwet. 2°. Het besluit van 10 April 1838, betreffende de invoering der nieuwe Wetgeving. 3°. De wet op de organisatie der regtelijke magt. 4°. De wet op den overgang. 5°. De algemeene bepalingen der wetgeving. 6°. Het wetboek van strafregt (*Code Penal*). 7°. De wet van 15 December 1838 nopens de vaststelling der tarieven. 8°. Tarief van Justitiekosten en Salarissen. 9°. Reglement op de wijze van Eedsaflegging. 10°. Reglement betreffende de titulatuur en het Costuum der regterlijke ambtenaren. 11°. Reglement van orde en discipline voor de Advocaten en Procureurs. 12°. Reglement op de organisatie der Deurwaarders. 13°. Reglement wegens het hooger beroep aan den hoogen raad, van vonnissen gewezen in Suriname.

Prijs van dit alles, keurig gedrukt in één band netjes gebonden slechts . . . . f 4.25.

Te Breda, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.